

KOMUNIKAT KONGREGACJI EDUKACJI KATOLICKIEJ

Aby rozwiązać niektóre wątpliwości pojawiające się w związku z *Istrukcją o studiach prawa kanonicznego w świetle reformy procesu małżeńskiego*, wydaną przez Kongregację Edukacji Katolickiej dnia 29 kwietnia 2018 r., a co dotyczy kompetencji Biskupa diecezjalnego w zastosowaniu *processus brevior* (n.2), Ojciec Święty podczas audiencji udzielonej Prefektowi tejże Kongregacji w dniu 5 czerwca 2018 r. autoryzował modyfikację wspomnianego paragrafu, który jest zastąpiony następującym tekstem uznanym za definitywny i autentyczny:

Należy wymienić osoby, które bezpośrednio lub pośrednio są zaangażowane w sprawy sądownictwa kościelnego, na różnych poziomach aktywności powiązanych z procesami kanonicznymi dotyczącymi orzekania nieważności małżeństwa:

Biskup, dla którego kan. 378, § 1, n. 5 wymaga «doktoratu lub przynajmniej licencjatu z Pisma Świętego, teologii lub prawa kanonicznego, uzyskanego w instytucie studiów wyższych, zatwierdzonym przez Stolicę Apostolską, lub prawdziwej biegłości w tych dyscyplinach»(8). Taka znajomość nauk świętych (także bez stopni akademickich) wraz z łaską sakramentalną święceń biskupich jest wystarczająca dla każdego Biskupa, przez swą naturę w pełni odpowiednią, do przeprowadzenia każdego procesu małżeńskiego, także tego skróconego (9). Co jednak nie wyklucza, że roztropność może podpowiadać biskupowi, aby zaangażować współpracowników jeszcze bardziej kompetentnych w prawie kanonicznym, co jednak zawsze pozostawia się pełnej dyskrekcji według okoliczności poszczególnych przypadków.

(8) Por. kan. 180, n. 6 KKKW

(9) Jeśli jest to pewne na poziome prawa, to nie można zapominać, że biskup na bazie mandatu od Boga do bycia pasterzem swojej owczarni posiada bardziej niż ktokolwiek inny łaskę i urząd do zrozumienia i działania dla prawdziwego dobra dusz, a więc jest zdolny do tworzenia sprawiedliwości i miłości, prawdy i miłosierdzia także w tym obszarze małżeńskim, w którym wielu doświadczyło kruchości ludzkiej kondycji.